

Sygn. akt III AUa 1116/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SA Małgorzata Pasek
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Lublinie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 30 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 2123/14

I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że początkową datę prawa do emerytury ustala na dzień (...);

II. znosi wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego.

Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Małgorzata Pasek

Sygn. akt III AUa 1116 /16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podano, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udokumentował wymaganego, co najmniej piętnastoletniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. S., wnosząc o przyznanie prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił M. S. prawo do emerytury od (...).

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

M. S. urodził się w dniu (...), nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. W (...)złożył wniosek o emeryturę. Rozpatrując ponownie wniosek skarżącego już po wniesieniu odwołania, organ rentowy uwzględnił do pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego okres zatrudnienia od 2 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku, tj. 4 lata, miesiąc i 29 dni. Decyzją z dnia 14 listopada 2014 roku ponownie jednak odmówił wnioskodawcy prawa do przedmiotowego świadczenia uznając, iż nadal nie legitymuje się wymaganym okresem wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca w dniu 7 września 1976 roku został zatrudniony w Spółdzielni (...) w L. Oddziale w O. (następnie Spółdzielni (...) w O.) w charakterze ładowacza. 16 września 1976 roku powierzono mu obowiązkowi kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony - marki J. o masie 8 ton, K. o masie 8 ton, S. o masie 5-ton,L.o masie 12 ton z naczepą.

Sąd uznał odwołanie za jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, ze zmianami), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura, taka przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Aby nabyć prawo do emerytury wnioskodawca musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnić co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż M. S. w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał od 16 września 1976 roku do 31 października 1990 roku (14 lat, miesiąc i 16 dni) prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Tego typu zatrudnienie zostało wymienione w wykazie A, dziale VIII dotyczącym transportu i łączności, pod pozycją 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Łącznie z niespornym ustalonym przez ZUS okresem 4 lat, miesiąca i 29 dni pracy wykonywanej w szczególnych warunkach przedmiotowy okres zatrudnienia wynosił 18 lat, 3 miesiące i 15 dni.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że M. S. spełnił wszystkie warunki do przyznania mu prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i przyznał prawo do emerytury od dnia (...), to jest od dnia złożenia wniosku o świadczenie.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w sentencji wyroku.

Od tego wyroku apelację złożył organ rentowy zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał:

- naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 184 ust 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych t. j. DZ. U. z 2015, poz. 748 ze zm.,

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez uznanie, iż wnioskodawca spełnił wszystkie warunki wymagane do przyznania emerytury, w tym nie jest członkiem OFE.

Skarżący wnosił o zmianę wyroku poprzez oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu skarżący podnosi, że wnioskodawca jest członkiem OFE i nie złożył wniosku o przekazanie zgromadzonych środków na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów. Przedłożony został również wniosek M. S. z dnia 12 września 2016 roku o wykreślenie z rejestru członków otwartych funduszy emerytalnych i przekazanie do budżetu państwa –zgodnie z obowiązującymi przepisami – środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik organu rentowego zmodyfikował apelację, domagając się zmiany wyroku poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury od dnia 12 września 2016 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna a jej uwzględnienie skutkuje częściową zmianą wyroku.

Stosownie do art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych t. j. DZ. U. z 2015, poz. 748 ze zm. prawo do świadczeń w niej określonych powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2, który nie dotyczy omawianej sprawy.

Zgodnie z art. 184 ust. i 2 ustawy emerytura przewidziana tym przepisem, przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

M. S. wniosek o wykreślenie z rejestru członków otwartych funduszy emerytalnych i przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym złożył (...)(k. 134 -135), a więc dopiero w tym dniu spełnione zostały wszystkie przesłanki do przyznania mu dochodzonego świadczenia.

Z tych względów i na mocy art. 386 § 1 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 100 k.p.c.